

Fiică a POPORULUI CARTII din Bat Yam

De Dorina Deutsch

Si eu fac parte din POPORUL CARTII, si eu consider ca acest subiect, "Cartea de maine", este sensibil si important. Si mai ales, si eu cred ca el ar trebui sa fie asa pentru noi toti.

Asistam, si cred ca asta e bine, la un progress tehnic de neimaginat pana acum 30-40 de ani. Trebuie sa recunosc ca daca acum, hai sa zicem, 30-40 de ani, placerea cititului consta in a devora biblioteca de acasa, si cea a scolii, orasului sau a prietenilor, azi "infulec" tot si orice imi cade in mana. Evident alegand ce este mai bun. Si, nu numai in limba materna ci, si in alte cateva, spre bucuria mea completa.

Sigur ca atunci cand am aflat de "tablete" de citit carti, am inceput sa caut cat mai multe informatii. Cat costa, unde se pot cumpara, in ce limbi se poate citi etc. Rezultatele cautarilor atunci, la inceput, au fost destul de dezamagitoare. Costul era piparat, erau si multe date tehnice care ma depaseau.

Planul pentru cumpararea unei "tablete" mi-a devenit de-acum "scopul vietii". Intre timp am continuat sa cutreier librariile, anticariatele, sa cumpar, si sa imprumut carti aici si oriunde m-am aflat in lume.

Tel Aviv pentru mine este locul unde ma simt ca intr-o adevarata metropola asa cum de-altfel si este. Cutreier strazile, (re)cunosc locuri sau pur si simplu ma regalez cu peisajul strazii. Relativ la carti, in aceste plimbari, impletesc frumosul cu utilul, si ma abat cu cea mai mare placere la biblioteca particulara de pe starda Allenby, aflata in subsolul unei cladiri. Din anul 1947 functioneaza aceasta biblioteca maghiara, "Harstein". Este deschisa in fiecare zi de la ora 10 la 13. Doamna Sara este persoana care cu amabilitate si condescendentia te invita intr-o incapere tapetata cu carti. Aceasta biblioteca a vazut si vremurile cand parintii doamnei Sara conduceau cu mana priceputa aceasta "intreprindere" nobila. Ea, Sara a ramas aici cu amintirile din vremea cand fetita fiind, statea langa mama, care cunostea pe toata lumea si citea toate cartile, ca apoi sa le recomande cititorilor.

Vorbeste cu sfintenie si nostalgie de acele vremuri demult trecute. Tot mai putini sunt cei care citesc carti in ungureste, si starea acestor carti (casa are igrasie, si ar necesita si o renovare serioasa) este in pericol din zi in zi.

Eu, ma intreb si ce se va alege de biblioteca dupa disparitia Sarei. Preved ca asa cum am auzit si in alte cazuri, cartile vor fi aruncate in strada si se vor duce la gunoi. TRIST...

In fine, mi-am cumparat o "tableta", dar placerea de a rasfoi si parfumul cartilor, ii lipseste cu desavarsire. Am cateva biblioteci in ea, si caut in continuare sa mi le fac cat mai dragi, dar pe noptiera se strang totusi si cele cum s-ar spune "din sange si carne" adica din hartie, carton ca supracoperta si semn de carte ales. Si, nu in ultimul rand, voi continua s-o vizitez pe Sara la biblioteca ei modesta, din inima Tel Avivului, nu numai pentru carti, dar si pentru prezenta ei tonica.